

اگر سیاستان
 بخواهد دینی
 باشد، فرهنگتان
 بخواهد دینی
 باشد، اجتماعتان
 بخواهد دینی
 باشد، اقتصادتان
 بخواهد دینی
 باشد، باید
 خواسته مردم
 تأمین بشود؛
 یعنی مردم بتوانند
 آبرومندانه بدون
 فقر و فلاکت
 زندگی کنند. چون
 مستحضرید که
 در اسلام وام‌گیری
 مکروه است. یک
 وقت انسان مضطر
 می‌شود، هیچ
 چاره‌ای ندارد،
 این چیز دیگری
 است؛ اما کسی
 بخواهد کشور را با
 وام اداره کند، این
 صحیح نیست.

تَكشِفَنَّ عَمَّا غَابَ عَنْكَ مِنْهَا فَأَتَمَّا عَلَيْكَ تَطْهِيرُ مَا ظَهَرَ لَكَ». اسرار مردم را خدای دادند. این بهشت و جهنم برای همین خلق شد. به این فکر نباش که کار خدایی بکنی، ببینی مردم در خانه چه کار می‌کنند. تمام کارهای انسان رانه تنها فقط در خانه، هر چه را انجام دادند، خدا می‌داند و محاکمه می‌کند در نهاد خود انسان هر چه نهاده شده، خدا می‌داند و حساب می‌کند «وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ». [۵] تا آنجا هست نه تنها در خانه بلکه در درون و در نهانخانه، انسان هر رازی داشته باشد نزد خدا مسئول است و باید جواب بدهد. فرمود: «يَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ». [۶] «يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ». این کار، کار خداست ولی تو حاکم مردمی هستی کار ربوبی نکن؛ چه کار داری مردم در درون خانه چه می‌کنند، «فَلَا تَكشِفَنَّ عَمَّا غَابَ عَنْكَ مِنْهَا فَأَتَمَّا عَلَيْكَ تَطْهِيرُ مَا ظَهَرَ لَكَ وَاللَّهُ يُحْكُمُ عَلَيَّ مَا غَابَ عَنْكَ». هر کاری حسابی دارد، نیت باطل، نیت بد، نیت شر، همه این‌ها نزد خدا محفوظ است.

در بیانات نورانی حضرت امیر (سلام الله علیه) در بخش‌های دیگر آمده که فرمود: «أَعْضَاؤُكُمْ شُهُودٌ وَجَوَارِحُكُمْ جُنُودٌ وَصَمَائِكُمْ عُيُونٌ وَخَلَوَاتُكُمْ عِيَانٌ». [۷] فرمود مواظب باشید که اگر یک وقت خدای ناکرده در اثر بد رفتاری، خدا خواست کسی را بگیرد، از جای دیگر لشکر کشی نمی‌کند، اعضا و جوارح شما سربازان خدایند، با اعضا و جوارح انسان، انسان رامی‌گیرد. انسان حرفی می‌زند و آبرویش می‌رود، جایی می‌رود و رسوا می‌شود، کاری می‌کند، چیزی را امضا می‌کند که رسوا می‌شود. اگر خدا خواست کسی را بگیرد بازبان او، با دست او، با پای او، او رامی‌گیرد این‌طور نیست که از جای دیگر لشکر کشی بکند. فرمود: «أَعْضَاؤُكُمْ شُهُودٌ وَجَوَارِحُكُمْ جُنُودٌ وَصَمَائِكُمْ عُيُونٌ وَخَلَوَاتُكُمْ عِيَانٌ». آنچه در درون دارید نزد خدا مشهود است. این کار، کار الهی است. این سر جایش محفوظ است. اما ما موظفیم که اسرار مردم را بررسی نکنیم، در صدد جست‌وجو نباشیم، اگر چیزی از اسرار مردم به دست ما آمد، آن را علنی نکنیم تا جامعه سامان پیدا کرد. فرمود اگر چیزی از عیوب ظاهر شده است، تو باید تطهیر کنی. «وَاللَّهُ يُحْكُمُ عَلَيَّ مَا غَابَ عَنْكَ فَاشْتَرِ الْعَوْرَةَ مَا اسْتَطَعْتَ يَشْتَرِ اللَّهُ مِنْكَ». اگر بخواهی آبرویت محفوظ باشد آبروی دیگران را نیز، همین! اگر خواستی اسرار تو محفوظ باشد اسرار دیگران را فاش نکن. «يَشْتَرِ اللَّهُ مِنْكَ مَا تُحِبُّ سِتْرَهُ مِنْ رَعِيَّتِكَ أَطْلُقُ عَنِ النَّاسِ عُقْدَةَ كُلِّ حَقْدٍ».

دوری از کینه‌توزی از مردم

بالآخره کینه‌ای که هست چه بین خودت و دیگری، چه بین دیگری و خودت، چه بین دو نفر هست تا می‌توانی این کینه را شست و شو کن. مگر نمی‌خواهیم این ستون، بدون لرزش بماند؟ کینه نمی‌گذارد این ستون بدون لرزش بماند. فرمود نه کینه کسی را در دل داشته باش، نه بگذار دیگری در دلش کینه داشته باشد، نه بگذار نسبت به یکدیگر کینه داشته باشید، این کینه را این حقد را بگشای، «وَاقْطَعْ عَنْكَ سَبَبَ كُلِّ وَتْرٍ»، هر عداوتی را که احتمال می‌دهی زمینه بدی دارد پیدا می‌کند، ریشه‌اش را بکن.

چشم‌پوشی بر اشتباه مردم

یک بیان نورانی از امام باقر (سلام الله علیه) است که آن بیان اصلش به این فرمایشات حضرت